

ενναίοι, υπάρχουν 12 μολυβδογραφίαι τοῦ Μακάρι, σκίτσα τοῦ Μουγκάξη, μία παλαιὰ γυναικογραφία καὶ μία ελαιογραφία τοῦ Μουγκάξη κομρτότατα ἐπεξεργασμένη, παριστώσα νεαρὰν γυναῖκα ἐπὶ διβανίου κεκαλυμμένου διὰ τουρκικοῦ τάπητος, εἰς φυσικὸν μέγεθος· εἰκὼν τῆς αὐτοκρατορίας τῆς Πρωσίας Αἰκατερίνης τῆς Β', μία παράστασις ἐκ τοῦ 15ου αἰῶνος, ἐν ἔξοχον ἀντίτυπον τοῦ Βάν Δόκ, παριστῶν κεφαλὴν καλογραίας, προσέτι μέγας ἀριθμὸς προσωπογραφιῶν παλαιῶν στρατιωτικῶν. Ἐπειδὴ μεταξὺ τῶν εἰκόνων εὐρίσκονται καὶ πολλαί, προσερχόμεναι ἐκ Βιέννης, θὰ ἔχουν ἀγορασθῇ αὐταὶ ἐξάπαντος διὰ τὸν πρῶν Σουλτάνον ὑπὸ πρῶν προσβεβυτῶν παρὰ τῇ βιενναίᾳ αὐτῇ. Μία μάλιστα λαμπρῶς ἐπεξεργασμένη γυναικογραφία, σχεδὸν εἰς φυσικὸν μέγεθος, ἔργον τοῦ Βαλδμήλλερ τοῦ 1832, σημειοῖ καὶ τὸν πρῶν κάτοχον. Ἡ συλλογὴ τῶν χαλκογραφιῶν εἶνε ἐκτάκτως πλουσία. Πόσον τεράστια ποσὰ ἔδαπανήθησαν διὰ τὴν συλλογὴν ταύτην καταφαίνεται ἐκ τινῶν μνημονευομένων τιμῶν. Οὕτω, μία παλαιὰ βιενναία γυναικογραφία εἰς φυσικὸν μέγεθος, σηροεισθῆται μὲ 2,500 τουρκικὰς λίρας, εἰκόνες τῆς Νέδερ μὲ 100, μὲ 115 καὶ 75 τουρκ. λίρας.

Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος μετέβη εἰς Μόναχον διὰ τὴν ἐν τῇ Πινακοθήκῃ τῆς Πρωσικῆς πρεσβείας ἐργατάστατον τῶν εἰκόνων Σάκ.

Προσεχῶς ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας ἡ διάσημος δωδεκαετής Οὐγγρὶς βιολίστρια δεσποινὶς Ρόζα Ἐρλιχ, ἥς τὸ μουσικὸν δαιμόνιον κρῖνεται ἀνώτερον τοῦ Φλόριζελ. Ἦρχισε νὰ παίξῃ βιολί ἀπὸ 4 ἐτῶν μ' ἓνα παιγνίδι βιολοκί καὶ 6 ἐτῶν ἔδωκε κοντσέρτο εἰς τὴν Βιέννην. Εἰσήχθη κατόπιν ἐξαέτις εἰς τὴν Μουσικὴν Ἀκαδημίαν τῆς Πράγας, ὅπου ὁ περίφημος καθηγητὴς Σέφτσιχ ἐθαύμασε τὴν ἰδιοφυίαν τῆς καὶ μόνος τὴν ἐμύνητεν εἰς τὰ ἱερὰ τῆς τέχνης. Πρὸ τινῶν μηνῶν τῆς ἔδωκε διπλόμα, ὅπερ θεωρεῖται δυσκολώτατον.

Εἰς Ἀθήνας θὰ δώσῃ μίαν ἐσπερίδα εἰς τὸ Δημοτικὸν μὲ τὸ ἴδιον πρόγραμμα τοῦ διασήμου βιολονίστα Γιάν Κοῦμπελικ.

Προσεχῶς θὰ στηθῇ εἰς τὴν ἐν Παρισίοις πλατεῖαν τοῦ Παλαι-Ρουαγιάλ ἓνας θαυμάσιος ἀνδριάς τοῦ Βίτωρος Οὐγκώ, τὸν ὅποιον ἐξετέλεσεν ὁ περίφημος γλύπτης Ροντέν.

Αἱ Παρισίαι ἐφημερίδες ἀναφέρουσαι τὸ γεγονός γράφουσι καὶ τὸ ἐξῆς χαριτωμένον ἀνέκδοτον, σχετικὸν μὲ ἕτερον ἀνδριάντα τοῦ ποιητοῦ τῶν «Ἀνατολικῶν Ἀσμάτων».

Ὁ γλύπτης Φαλγκιερ εἶχε παρουσιάσει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἓνα πρόπλασμα τὸ ὅποιον παρίστα τὸν Οὐγκώ μὲ ἀρχαῖα ἐνδύματα ἔφιππον ἐπὶ τοῦ Πηγάσου, ἀναρριχώμενον εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Παρθενοῦ καὶ κρατοῦντα εἰς τὴν δεξιὰν μίαν λύραν ποικιλλομένην ὑπὸ ἀστέρων. Τὸ πρόπλασμα ὅμως δὲν ἔγινεν ἀνδριάς, καθότι ἡ ἐπιτροπὴ εἶχε περιπλανηθῇ εἰς ἀδιεξόδους διαφωνίας.

Ἡ ὥραία ὅμως ἔμπνευσις τοῦ Φαλγκιερ δὲν ἔμεινεν ἀνεκτέλεστός. Διότι ὅταν μετὰ τινος μῆρας παρήγγειλαν εἰς αὐτὸν ἓνα Ἀπόλλωνα, ὁ γλύπτης ἀπεκεφάλισε τὸν Γάλλον ποιητὴν, ἐπρόσθεσεν ἐπὶ τοῦ τραχήλου τὴν κεφαλὴν τοῦ Μουσηγέτου, καὶ μετὰ τινος καιρὸν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς ὁδοῦ Boudreau ἔστητεν ἐν θρόνῳ τοῦ ἔργου του.

Εἰς ἄγγλος Μαικήρας ἔδωσε τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ τὸν ἐξευτελισμὸν τοῦ νὰ ἴδῃ ἓνα ἀριστοῦργημα τῆς τέχνης ν' ἀγορασθῇ ἀπὸ ξένους καὶ νὰ διέλθῃ τὸν Ἀτλαντικόν. Διότι οἱ ἀγορασταὶ θὰ ἦσαν Ἀμερικανοὶ καὶ ἡ εἰκὼν θὰ ἐλάμβανε τὴν ἀγούσαν εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην.

Πρόκειται περὶ τῆς «Δουκίσσης τοῦ Μιλάνου» τοῦ περιφήμου ἔργου τοῦ μεγάλου ζωγράφου Χολβά'ν, ἥτις ὑπὸ τοῦ δονκὸς Νόρφολκ εἶχε πωληθῇ ἀντὶ 1,800,000 φράγκων εἰς ἓνα μεγάλεμπορον εἰκόνων ἐν Λονδίῳ.

Ἡ περίφημος εἰκὼν ἐτέθη ἐννοεῖται εἰς πώλησιν καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ἦσαν ἔτοιμοι νὰ τὴν ἀγοράσουν. Οἱ ἄγγλοι δι' ἐράων ἐζήτησαν νὰ συνάξουν τὸ ποσὸν καὶ νὰ μὴ ἀφίσουν τὴν εἰκὼνα νὰ μεταφερθῇ ἐπὶ τὴν πατρίδα τῶν. Τὸ ποσὸν ὅμως ἦτο σημαντικόν.

Ἐδρέθη τότε ἓνας ἄγγλος ὅστις ἐπρόσφερε 40 χιλιάδας λίρας στεγλίας, δηλαδὴ ἐν ἑκατομμύριον φράγκων, τὸ ὅποιον προστιθέμενον εἰς τὰ ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως προσφερομένης 250,000 φράγκων καὶ τὰς ἄλλας προσφοράς τοῦ ἔρανον συμπληρῶναι τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῆς εἰκόνος, ἥτις οὕτω γίνεται κτῆμα τοῦ ἔθνους.

Ὁ δωρητὴς τοῦ ἑκατομμυρίου μένει ἀνώνυμος.

Ἡ δεσποινὶς Ἐλένη Στυλιανίδου ἔλκυσε τὴν προσοχὴν τοῦ μουσικοῦ κόσμου ἐν Γερμανίᾳ καὶ Λονδίῳ κατὰ τὰς συναυλίας ἃς ἔδωκεν ἐσχάτως. Εἰς τὴν αὐθουσαν τῶν κλασικῶν συναυλιῶν καὶ μουσικῶν ἐορτῶν «Μπεταὶν Χώλλ» τοῦ Λονδίνου ἔψαλλε πολλὰ ᾠσματα Γαλλικὰ καὶ κυρίως Γερμανικά, ὥς καὶ τρία Ἑλληνικά, κληθεῖσα ἐπαγγελματικῶς εἰς τὸ προσκήριον. Εἰς τὴν Γερμανίαν λαμβάνει συχνὰ μέρος ὡς μεσόφωνος εἰς



Ἐλένη Στυλιανίδου

τὰς μελοδραματικὰς παραστάσεις τῆς ὀπερας Δόρτμουνδ, ἐμφανίσθη δὲ εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ἄλλων Γερμανικῶν θεάτρων.

Ἡ φωνὴ τῆς, διανυεστάτη, ἡχηρά, γλυκὴ καὶ εὐαρεστώς μεταλλικῇ, ἰδίως εἰς τῆς ψῆ λὲς νότες, ἔχει ἴσως τὰς ἀποχωρώσεις τελείως διαπλασμένης φωνῆς σοπράνο.

Τὸ ποικιλωτάτον πρόγραμμά της, περιέχον τεράζια τοῦ Σαὶν-Σάνς, τοῦ Βάγγερ, τοῦ Μπερλιόζ, τοῦ